

ODVJETNIČKI URED

Ante Gabelica

Ruđera Boškovića 7/125, 21000 Split Tel: 021 785 406 Fax: 096 914 3187 E-mail: antegabelica1@gmail.com

Split, dne 26.9.2018.

TRGOVAČKI SUD U PAZINU

Dršćevka 1

52 000 PAZIN

I St-342/16-17

STEČAJNI DUŽNIK: SOLDÓ d.o.o., Buje, Trg J.B.Tita 7, OIB: 98925119046, zastupan
Po stečajnom upravitelju Anti Gabelici iz Splita.

**PODNEŠAK STEČAJNOG UPRAVITELJA
PRIJEDLOG ZA SAZIVANJEM SKUPŠTINE VJEROVNICA**

Jednostruko.
Prilozi.

U rubriciranoj pravnoj stvari stečajni upravitelj navodi kako slijedi:

Naslovni sud se obavještava kako je stečajni upravitelj zaprimio odgovore na tužbu u predmetu tužitelja Soldo d.o.o. u stečaju protiv tuženika Vladimir Škorjanec i dr., radi pobijanja pravnih radnji koji se pred Trgovačkim sudom u Pazinu vodi pod posl.br. 9 P-96/2018-3 i gdje je pripremno ročište određeno za dan 30.10.2018.godine u 09:00 sati, soba br. 9., kao i odgovor na tužbu u predmetu tužitelja Soldo d.o.o. u stečaju protiv tuženika Adrijana Starčić, radi pobijanja pravnih radnji koji se pred Trgovačkim sudom u Pazinu vodi pod posl.br. 9 P-97/2018-3 i gdje je pripremno ročište određeno za dan 30.10.2018.godine u 09:30 sati, soba br. 9.

DOKAZ: Uvid u predmetne odgovore na tužbu, koji se dostavljaju u prilogu.

Odredbom čl. 230. st. 4. Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17) je normirano kako je stečajni upravitelj dužan dobiti suglasnost obora vjerovnika, odnosno skupštine vjerovnika, ako se namjerava izdati odvjetniku punomoć za zastupanje u sudskom postupku.

U konkretnim sudskim postupcima, predmet koji predstavlja pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, predlaže se ovlastiti stečajnog upravitelja na davanje punomoći za zastupanje odvjetniku Jelenku Lehiu, iz Zagreba, Pavla Hatza 10, i to prema načelu uspjeha u predmetnim parnicama, dakle na način da mu odvjetnička nagrade za rad pripadne u ukupnom iznos koji stranci (stečajnom dužniku) u navedenim predmetima bude dosuđen na ime parničnih i ovršnih troškova od protustranke (tuženika iz tih postupaka) te da iznos odvjetničke nagrade dopiyeva na naplatu isključivo ako i kada bude isti naplaćen od protustranke (tuženika u navedenim predmetima), te ako predmetni iznos bude evidentiran na žiro računu stečajnog dužnika, a isto vrijedi i za naplatu stvarnih odvjetničkih troškova, a sve navedeno prema prijedlogu Ugovora o zastupanju i nagradi za rad odvjetnika, koji se dostavlja u prilogu ovog podneska.

DOKAZ: Uvid u prijedlog Ugovora o zastupanju i nagradi za rad odvjetnika, koji se dostavlja u prilogu, za svaki od navedenih predmeta.

Radi svega navedenog, predlaže se sazvati skupštinu vjerovnika stečajnog dužnika, sa slijedećim dnevnim redom:

Ovlašćuje se stečajni upravitelj Ante Gabelica u ime stečajnog dužnika Soldo d.o.o. u stečaju, Buje, Trg J.Broza Tita 7, OIB: 98925119046 zaključiti Ugovor o zastupanju i nagradi za rad odvjetnika na sa odvjetnikom Jelenkom Lehiem iz Zagreba, Pavla Hatza 10, radi zastupanja stečajnog dužnika Soldo d.o.o. u stečaju, Buje, Trg J.Broza Tita 7, OIB: 98925119046 u sudskim postupcima radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, koji postupci se pred Trgovačkim sudom u Pazinu vode protiv tuženika Vladimir Škorjanec i dr. pod posl.br. 9P-96/2018, te u sudskom postupku koji se pred istim sudom vodi protiv tuženika Adrijane Starčić pod posl.br. 9P-97/2018, i to prema dostavljenom prijedlogu Ugovora o zastupanju i nagradi za rad odvjetnika u svakom od navedenih sudskih predmeta.

Za Soldo d.o.o. u stečaju,
Stečajni upravitelj Ante Gabelica.

SOLDO d.o.o.
u stečaju
OIB: 98925119046

SOLDO d.o.o. u stečaju, OIB: 98925119046, Buje, Trg. J.B. Tita 7, zastupana po stečajnom upravitelju Anti Gabelici, kao stranka (u daljnjem tekstu: Stranka)

i

Odvjetnik Jelenko Lehki, Pavla Hatza 10, 10 000 Zagreb, kao odvjetnik (u daljnjem tekstu: Odvjetnik)

zaključili su u Zagrebu, dana _____ 2018. godine slijedeći

UGOVOR O ZASTUPANJU I NAGRADI ZA RAD ODVJETNIKA

Članak 1.

Odvjetnik će zastupati Stranku u predmetu koji se vodi kod Trgovačkog suda u Pazinu pod poslovnim brojem: 9P-96/2018 u pravnoj stvari tužitelja Soldo d.o.o. u stečaju, Buje, Trg J.B. Tita 7 protiv tuženika ad 1/ Vladimir Škorjanec iz Izole, Korte 140, Republika Slovenija i ad 2/ Majda Škorjanec Marinšek iz Izole, Šared 31 A, Republika Slovenija, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika kao i u svim sudskim predmetima vezanim uz taj postupak ili proizašlim iz tog postupka.

Članak 2.

Odvjetnik se obvezuje savjesno i odgovorno zastupati Stranku, te izvršiti sve potrebne radnje i sastavljati odgovarajuće isprave/podneske u postupku/postupcima navedenom u članku 1. ovog Ugovora, te u mogućim daljnjim ovršnim postupcima, sukladno Zakonu o odvjetništvu i Kodeksu odvjetničke etike, a sve prema nalogu Stranke.

O izvršenim radnjama Odvjetnik je dužan stranku pisano obavijestiti najkasnije 3 (tri) radna dana nakon poduzete radnje.

Članak 3.

Odvjetniku na ime nagrade za rad pripada ukupni iznos koji bude dosuđen na ime parničnih i ovršnih troškova od protustranke iz u članku 1. ovog Ugovora navedenog predmeta i s njim povezanim predmetima.

Iznos nagrade iz stavka 1. ovog članka dospijeva na naplatu, ako i kada bude naplaćen od protustranke, te predmetni iznos bude evidentiran na žiro računu Stranke.

Članak 4.

Odvjetnik ima pravo posebno obračunati Stranci naknadu stvarnih troškova, i to trošak putovanja na ročišta obračunat kao naknada od 2,00kn (slovima: dvijekune) po kilometru, te trošak cestarine.

Plaćanje naknade stvarnih troškova iz ovog članka dospijeva pod uvjetom da, i kada Stranka od protustranke u predmetu iz članka 1. ovog Ugovora naplati minimalno iznos koji pokriva iznos tih troškova.

Članak 5.

Stranka se obvezuje snositi sve materijalne troškove postupka, a posebno sudske pristojbe i troškove eventualnih vještačenja, i to na način da ih pravovremeno i potpuno uplaćuje direktno na žiro račune određene odlukama suda.

Članak 6.

Stranka se obvezuje osigurati Odvjetniku sve potrebne podatke i dokumentaciju koja će joj biti dostupna, a potrebna je za postupanje u predmetnom postupku i dostaviti ih Odvjetniku na njegov pisani zahtjev, te izdati odgovarajuće punomoći potrebne za zastupanje u predmetu/predmetima.

Članak 7.

Stranka se obvezuje da će istinito, potpuno i na vrijeme obavještavati Odvjetnika o svim podacima potrebnim za vođenje predmetnog postupka.

Članak 8.

U slučaju da se sudski spor, prema nalogu Stranke, dovrši sudskom ili vansudskom nagodbom, povlačenjem tužbe ili prijedloga za ovrhu, ili drugom dispozicijom Stranke ili da Stranka Odvjetniku otkáže punomoć za zastupanje u predmetnom postupku, Stranka je dužna u cijelosti podmiriti troškove zastupanja Odvjetnika u visini koja je za pojedine radnje u postupku određena Tarifom o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, sve u roku od 8 (osam) dana od dostave računa.

Članak 9.

Stranka je ovlaštena otkazati ovaj ugovor u svako doba bez navođenja razloga za otkaz, uz otkazni rok od 30 (trideset) dana. U ovom slučaju Stranka je dužna naknaditi troškove zastupanja za svaku izvršenu radnju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, te materijalne troškove zastupanja Odvjetniku, sve u roku od 8 (osam) dana od dostave računa.

Odvjetnik je ovlašten otkazati ovaj ugovor u svako doba bez navođenja razloga za otkaz, uz otkazni rok od 30 dana u kojem slučaju Odvjetnik nema pravo na nagradu niti na naknadu troškova zastupanja.

Ugovorne strane mogu raskinuti ovaj ugovor i sporazumno u kojem slučaju će dogovoriti naknadu koju će Stranka isplatiti Odvjetniku.

Članak 10.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da će sve eventualne sporove koji nastanu u vezi s ovim Ugovorom nastojati riješiti sporazumno.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da će se svi sporovi koji proizlaze iz ovog Ugovora uključujući i sporove koji se odnose na pitanja njegovog valjanog nastanka, povrede ili prestanka, kao i na pravne učinke koji iz toga proistječu ukoliko postizanje sporazuma ne bude moguće konačno riješiti u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

Članak 11.

Ovaj je Ugovor sastavljen u 2 (dva) istovjetna primjerka, od kojih svakoj strani pripada po jedan primjerak.

Članak 12.

Sve izmjene i dopune ovog ugovora moraju biti sastavljene u pisanom obliku.

Članak 13.

Ugovorne strane su suglasne da ovaj ugovor predstavlja njihovu pravu volju pa ga u znak suglasnosti potpisuju.

Za Odvjetnika
Odvjetnik Jelenko Lehki

Za Stranku
Ante Gabelica, stečajni upravitelj

SOLDO d.o.o. u stečaju, OIB: 98925119046, Buje, Trg. J.B. Tita 7, zastupana po stečajnom upravitelju Anti Gabelici, kao stranka (u daljnjem tekstu: Stranka)

i

Odvjetnik Jelenko Lehki, Pavla Hatza 10, 10 000 Zagreb, kao odvjetnik (u daljnjem tekstu: Odvjetnik)

zaključili su u Zagrebu, dana _____ 2018. godine slijedeći

UGOVOR O ZASTUPANJU I NAGRADI ZA RAD ODVJETNIKA

Članak 1.

Odvjetnik će zastupati Stranku u predmetu koji se vodi kod Trgovačkog suda u Pazinu pod poslovnim brojem: 9P-97/2018 u pravnoj stvari tužitelja Soldo d.o.o. u stečaju, Buje, Trg J.B. Tita 7 protiv tuženika Adrijane Starčić iz Pirana, Lucija, Pot k Izviru 7, Republika Slovenija, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika kao i u svim sudskim predmetima vezanim uz taj postupak ili proizašlim iz tog postupka.

Članak 2.

Odvjetnik se obvezuje savjesno i odgovorno zastupati Stranku, te izvršiti sve potrebne radnje i sastavljati odgovarajuće isprave/podneske u postupku/postupcima navedenom u članku 1. ovog Ugovora, te u mogućim daljnjim ovršnim postupcima, sukladno Zakonu o odvjetništvu i Kodeksu odvjetničke etike, a sve prema nalogu Stranke.

O izvršenim radnjama Odvjetnik je dužan stranku pisano obavijestiti najkasnije 3 (tri) radna dana nakon poduzete radnje.

Članak 3.

Odvjetniku na ime nagrade za rad pripada ukupni iznos koji bude dosuđen na ime parničnih i ovršnih troškova od protustranke iz u članku 1. ovog Ugovora navedenog predmeta i s njim povezanim predmetima.

Iznos nagrade iz stavka 1. ovog članka dospijeva na naplatu, ako i kada bude naplaćen od protustranke, te predmetni iznos bude evidentiran na žiro računu Stranke.

Članak 4.

Odvjetnik ima pravo posebno obračunati Stranci naknadu stvarnih troškova, i to trošak putovanja na ročišta obračunat kao naknada od 2,00kn (slovima: dvijekune) po kilometru, te trošak cestarine.

Plaćanje naknade stvarnih troškova iz ovog članka dospijeva pod uvjetom da, i kada Stranka od protustranke u predmetu iz članka 1. ovog Ugovora naplati minimalno iznos koji pokriva iznos tih troškova.

Članak 5.

Stranka se obvezuje snositi sve materijalne troškove postupka, a posebno sudske pristojbe i troškove eventualnih vještačenja, i to na način da ih pravovremeno i potpuno uplaćuje direktno na žiro račune određene odlukama suda.

Članak 6.

Stranka se obvezuje osigurati Odvjetniku sve potrebne podatke i dokumentaciju koja će joj biti dostupna, a potrebna je za postupanje u predmetnom postupku i dostaviti ih Odvjetniku na njegov pisani zahtjev, te izdati odgovarajuće punomoći potrebne za zastupanje u predmetu/predmetima.

Članak 7.

Stranka se obvezuje da će istinito, potpuno i na vrijeme obavještavati Odvjetnika o svim podacima potrebnim za vođenje predmetnog postupka.

Članak 8.

U slučaju da se sudski spor, prema nalogu Stranke, dovrši sudskom ili vansudskom nagodbom, povlačenjem tužbe ili prijedloga za ovrhu, ili drugom dispozicijom Stranke ili da Stranka Odvjetniku otkáže punomoć za zastupanje u predmetnom postupku, Stranka je dužna u cijelosti podmiriti troškove zastupanja Odvjetnika u visini koja je za pojedine radnje u postupku određena Tarifom o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, sve u roku od 8 (osam) dana od dostave računa.

Članak 9.

Stranka je ovlaštena otkazati ovaj ugovor u svako doba bez navođenja razloga za otkaz, uz otkazni rok od 30 (trideset) dana. U ovom slučaju Stranka je dužna naknaditi troškove zastupanja za svaku izvršenu radnju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi za rad odvjetnika, te materijalne troškove zastupanja Odvjetniku, sve u roku od 8 (osam) dana od dostave računa.

Odvjetnik je ovlašten otkazati ovaj ugovor u svako doba bez navođenja razloga za otkaz, uz otkazni rok od 30 dana u kojem slučaju Odvjetnik nema pravo na nagradu niti na naknadu troškova zastupanja.

Ugovorne strane mogu raskinuti ovaj ugovor i sporazumno u kojem slučaju će dogovoriti naknadu koju će Stranka isplatiti Odvjetniku.

Članak 10.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da će sve eventualne sporove koji nastanu u vezi s ovim Ugovorom nastojati riješiti sporazumno.

Ugovorne strane suglasno utvrđuju da će se svi sporovi koji proizlaze iz ovog Ugovora uključujući i sporove koji se odnose na pitanja njegovog valjanog nastanka, povrede ili prestanka, kao i na pravne učinke koji iz toga proistječu ukoliko postizanje sporazuma ne bude moguće konačno riješiti u postupku pred Trgovačkim sudom u Zagrebu.

Članak 11.

Ovaj je Ugovor sastavljen u 2 (dva) istovjetna primjerka, od kojih svakoj strani pripada po jedan primjerak.

Članak 12.

Sve izmjene i dopune ovog ugovora moraju biti sastavljene u pisanom obliku.

Članak 13.

Ugovorne strane su suglasne da ovaj ugovor predstavlja njihovu pravu volju pa ga u znak suglasnosti potpisuju.

Za Odvjetnika
Odvjetnik Jelenko Lehki

Za Stranku
Ante Gabelica, stečajni upravitelj

97-96/2018-4

TRGOVAČKI SUD U PAZINU
PRIMLJENO

- 6 - 08 - 2018

Odvjermik - Avvocato
Nadija Benolić
 52470 Umag, Trgovačka br. 2A
 tel 052 753 514 fax 052 720 443 tel. 091 531 68 43
 e-mail nadija.benolic@vip.hr nadija.benolic1@pu.t-com.hr

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Pazinu

Na posl.br. 9 P-9/2018

Pravna stvar:

Tužitelj: **SOLDO d.o.o. u stečaju**, Buje, Trg J.B. Tita br. 7 OIB 98925119046
 zastupano po stečajnom upravitelju Anti Gabelici iz Splita, Rudera
 Boškovića 7/125

Tuženi: **1. ŠKORJANEC VLADIMIR** OIB 68015060775 iz Republike
 Slovenije, Izola, Kortel40

2. ŠKORJANEC MARINŠEK MAJDA OIB 32930773395 iz
 Republike Slovenije, Izola, Šared 31 A

oboje zastupani po punomoćnici Nadiji Benolić, odvjetnici u
 Umagu

radi: **pobijanja dužnikovih pravnih radnji**

V.P.S: **115.000,00 EUR (cca 862.500,00 kn)**

ODGOVOR NA TUŽBU

*dvostruko
 punomoć*

Uvodno, tuženici su ovlastili ovaj odvjetnički ured na zastupanje u gore
 naznačenoj pravnoj stvari pa se predlaže da se svaka daljnja dostava pismena i
 odluka vrši na adresu ovog odvjetničkog ureda.

Tuženici, prije upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari, ističu prigovor **apsolutne nenadležnosti suda u Republici Hrvatskoj**

U tužbi istaknuti tužbeni zahtjev traži se utvrđenje da su bez pravnog učinka prema stečajnoj masi stečajnog dužnika **SOLDO d.o.o. Buje**, Trg J.B. Tita 7, OIB:989251 19046 Ugovor o pozajmici sklopljen 23.kolovoza 2010.godine, ovjeren po javnom bilježniku Snježani Nazarević pod poslovnim brojem OV-5101/10 od 06.09.2010.g. i Aneks ugovora o pozajmici od 17.srpnja 2015.godine, ovjeren po javnom bilježniku Snježani Nazarević pod poslovnim brojem OV-3107/15 od 17.07.2015.god. kao i temeljem navedenih ugovora uknjižba založnog prava na nekretninama upisanim na Općinskom sudu u Puli, Zemljišnoknjižni odjel Buje upisanim u zk.ul. 2689 k.o. Buje i to: kat.čest.zem. 562/14, kat.čest.zem.563/2, čest.zgr. 617/1, te čest.zgr. 617/2 na kojim nekretninama je tužitelj suvlasnik za 9/20 suvlasničkog dijela.

Točkom II podnesene tužbe traži se nalažanje brisanja prava zalogu na iznos od 115.000,00 EUR (slovima: stopetnaesttisućaeura) u kunskoj protuvrijednosti obračunato prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na ime/u korist **ŠKORJANEC VLADIMIR**, Izola, Korte 140, Republika Slovenija, OIB:68015060775 i **ŠKORJANEC MARINŠEK MAJDA**, Izola, šared 31A, Republika Slovenija, OIB:32930773395 na nekretninama upisanim pri Općinskom sudu u Puli, Zemljišnoknjižni odjel Buje u zk.ul. 2689 k.o. Buje i to: kat.čest.zem. 562/14, kat.čest.zem.563/2, čest.zgr. 617/1, te čest.zgr. 617/2 i uspostava zemljišnoknjižnog stanja prije spornog upisa.

Tužba za pobijanje dužnikovih pravnih radnji podnesena u ovoj pravnoj stvari temelji se na poboju razlogu uređenim Stečajnim zakonom i to pobijanje glede pravnih radnji kojima se namjerno oštećuju vjerovnici.

Općenito, pravni institut pobijanja dužnikovih pravnih radnji u stečaju je iznimka koja dopušta zahvaćanje u inače uobičajene i dopuštene pravne poslove i raspolaganja dužnika radi ujednačenog namirenja svih vjerovnika u stečajnom postupku. Za razliku od pobijanja dužnikovih pravnih radnji izvan stečaja (4 klasične paulijanske tužbe uređene Zakonom o obveznim odnosima), za pobijanje pravnih radnji dužnika u stečajnom postupku, u pojedinim slučajevima, propisano je dokazivanje drugih pretpostavki kao konstitutivnih elementa pobijanja, u konkretnom slučaju, namjere oštećenja vjerovnika.

U konkretnom slučaju, nedvojbeno se radi o obveznom pravnom odnosu.

Tuženici ističu da nakon pristupanje Republike Hrvatske u Europsku Uniju, Zakon o rješavanju sukoba zakona s propisima drugih zemalja u

određenim odnosima (dalje u tekstu: ZRSZ) , više nije mjerodavan pravni propis koji uređuje međunarodnu sudsku nadležnost, u slučaju da se radi o sporu s međunarodnim elementom u okviru država članica Europske Unije. Uzgredno, tuženici ističu da odredbe članka 56. ZRSZ-a uređuje sporove u kojima je tužbeni zahtjev stvarnopravnog karaktera, stoga ta odredba nije primjenjiva u ovom parničnom postupku. Odredba članka 54. ZRSZ-a uređuje imovinskopравни zahtjev, odnosno zahtjeve za vraćanje stvari – koje zahtjeve tužitelj uopće ne postavlja stoga ni ta odredba nije primjenjiva u ovoj pravnoj stvari.

Na konkretnu pravnu stvar treba primijeniti odredbu članka 7. i članka 24. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (dalje u tekstu: Uredba (EU) br. 1215/2012).

Odredba članka 7. Uredbe (EU) br. 1215/2012 uređuje posebnu nadležnost, i to na način da taksativno nabroja slučajeve u kojim fizička osoba s domicilom u drugoj državi članici može biti tužena pred sudom u drugoj državi članici. U toj odredbi uređeno je niz činjeničnih osnova; međutim nijedna nije kompatibilna s tužbenim zahtjevom postavljenim od strane tužitelja. Naime, slijedom okolnosti da sve druge točke stavka 1. članka 7. Uredbe (EU) br. 1215/2012 uređuju nespojive pravno-činjenične osnove za tužbu, tuženik pretpostavlja da tužitelj smatra da polaže pravo na pokretanje postupka u Republici Hrvatskoj na temelju odredbe članka 7. stavak . točka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012, koja točka uređuje nadležnost u stvarima povezanim s ugovorom, i to na način da može biti nadležan sud mjesta izvršenja konkretne obveze. Međutim, ta odredba nije primjenjiva u ovoj pravnoj stvari, jer tužitelj ne zahtijeva izvršenje ugovorne obveze, već isti predlaže da su utvrdi poboynost pravnog odnosa odnosno, konkretno, da su bez pravnog učinka ugovori o pozajmici i anex istom ugovoru.

Odredba članka 24. Uredbe (EU) br. 1215/2012 uređuje isključivu nadležnost, a stavkom 1. točkom 1. istog članka iste Uredbe uređeno je postupanje u postupcima čiji su predmet stvarna prava na nekretninama ii najam/zakup nekretnina – i to na način da su u tim sporovima nadležni sudovi država članica u kojoj se nekretnina nalazi. Stoga, ta odredba izrijeком uređuje postupanje u postupcima čiji su predmet stvarna prava, dok tužitelj nijednom točkom tužbenog zahtjeva ne uključuje zahtjev u okviru stvarnog prava na nekretnini, već su svi isključivo obveznopravnog karaktera; stoga ni ta odredba nije primjenjiva u ovoj pravnoj stvari.

Naime, pogrešno tužitelj smatra da obzirom da isti tužbenim zahtjevom zahtijeva utvrđenje postojanja obveznopravnog odnosa koji se tiče nekretnina,

ovlašćuje istog na podnošenje tužbe u Republici Hrvatskoj. Time tužitelj izjednačava stvarnopravni odnos iz članka 24. Uredbe (EU) br. 1215/2012 i obveznopravni odnos koji bi eventualno jednog dana mogao imati stvarno pravne posljedice. Sud Europske Unije jasno zauzeo stajalište da ugovorni odnosi kao temelj stjecanja prava vlasništva na nekretninama nisu u domeni primjene odredbe članka 24. stavak 1. točka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012, već isključivo tužbeni zahtjevi koji su izravno usmjereni na stvarnopravni odnos. Tako je sud u Europske Unije u odlučio i u presudi od 16.11.2016. godine u predmetu Schmidt vs Schmidt, posl.br. C-417/15, sukladno kojoj tužbeni zahtjev usmjeren na poništavanje ugovora o darovanju nije u domeni primjene članka 24. Uredbe (EU) br. 1215/2012, već bi to eventualno bio tužbeni zahtjev kojim se zahtijeva brisanje prava vlasništva stečenog darovanjem. Stoga su navodi tužitelja u cijelosti neosnovani.

Dokaz: presuda Suda EU kao u tekstu

Odredbom članka 27. Zakona o parničnom postupku propisano je da je sud u Republici Hrvatskoj nadležan je za suđenje kad je njegova nadležnost u sporu s međunarodnim elementom izričito određena zakonom ili međunarodnim ugovorom. Ako u zakonu ili međunarodnom ugovoru nema izričite odredbe o nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj za određenu vrstu sporova, sud u Republici Hrvatskoj nadležan je za suđenje u toj vrsti sporova i kad njegova nadležnost proizlazi iz odredaba zakona o mjesnoj nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj.

Kako je općemjesna nadležnost određena međunarodnim ugovorom, a sud u Republici Hrvatskoj nije nadležan za suđenje u toj vrsti sporova i odnosno njegova nadležnost ne proizlazi iz odredaba zakona o mjesnoj nadležnosti suda u Republici Hrvatskoj to se, u konkretnom slučaju, imaju primijeniti odredbe Uredbe EU.

Slijedom naprijed navedenog, tužba ne ide u sudsku nadležnost suda u Republici Hrvatskoj, pa je posljedično, tužbu treba odbaciti, u cijelosti, te naložiti tužitelju nadoknadu prouzročenog parničnog troška.

Nadalje, tužbu treba odbaciti glede odredbe ugovora da će se spor riješiti mirnim putem zbog čega tužbu treba odbaciti, jer je postupak pokrenut prije pokušnog mirenja.

Dokaz: nvid u ugovor o pozajmici

Glede merituma, tuženici se protivi tužbi i istaknutim tužbenim zahtjevima u cijelosti te predlaže da se tužba odbaci kao nedopuštena, a podredno tužbeni zahtjevi odbiju kao neosnovani.

Tuženik osporava osnovanost istaknutih tužbenih zahtjeva u cijelosti te navodi da nisu ispunjene pretpostavke na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev.

Nadalje, tužitelj, u historijatu tužbe, pogrešno cijeni činjenice, koje podvodi pod pogrešnu zakonsku normu slijedom čega izvodi i pogrešne zaključke o osnovanosti istaknutih tužbenih zahtjeva.

Prije svega, valja istaknuti da tužbom nisu obuhvaćene sve osobe, koje u ovoj pravnoj stvari imaju status jedinstvenih suparničara.

Tražbina tuženika temelji se na sklopljenog Ugovoru o pozajmici od dana 25. kolovoza 2010. godine, kojim se regulira pravni odnos vjerovnika, ovdje tuženika, i dužnika Djek Merdita, uz realno osiguranje tražbine vjerovnika, osnivanjem založnog prava na nekretninama trgovačkih društava SOLDO d.o.o. i HABITATIO d.o.o. Buje. Potonja dva založna dužnika, suvlasnici su nekretnina, upisanih u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Puli, zemljišno knjižni odjel u Bujama u z.k.ul 2689 za k.o. Buje.

Dokaz: - nesporno, uvid u Ugovor o pozajmici od 25.08.2010. godine, priložen uz tužbu

Tužitelj nije aktivno legitimiran da tužbom traži da je bez pravnog učinka Ugovor o pozajmici i Anex ugovora o pozajmici, s obzirom da je ugovor o pozajmici sklopljen između tri fizičke osobe, i to Djek Merdita kao zajmoprimca (dužnik) i tuženika u svojstvu zajmodavca odnosno vjerovnika. Trgovačka društva SOLDO d.o.o. u stečaju i HABITATIO d.o.o. u stečaju, su založni dužnici. Stoga tužitelj nije ovlašten niti može pobijati Ugovor o pozajmici, već eventualno dano jamstvo po tom ugovoru, pod uvjetom da su ispunjene i dodatne pretpostavke za podnošenje te tužbe.

U konkretnoj pravnoj stvari, tužbom je trebala biti obuhvaćena i treća osoba u čiju korist je poduzeta pravna radnja, s obzirom da je za korist zajmoprimca, u zamjenu za primljena novčana sredstva, po tužitelju i trgovačkom društvu HABITATIO d.o.o. Buje, dano jamstvo zasnivanjem založnog prava na nekretninama.

Stoga zbog okolnosti da tužbom nisu obuhvaćeni svi potpisnici pravnog posla, a koji su jedinstveni suparničari, tužba nedopuštena, pa istu treba odbaciti.

U tužbi za pobijanje dužnikovih pravnih radnji, tužitelj je nadalje trebao naznačiti u kojem dijelu i obimu pobija pravni posao. Naime, uvidom u ispitane i priznate tražbine proizlazi da su utvrđene tražbine Republike Hrvatske u iznosu od 168.766,70 kn i Grada Buja u iznosu od 3.411,39kn, a sve prema Rješenju Naslovnog suda od 13. travnja 2017. godine. Tuženici dopuštaju mogućnost da su utvrđene tražbine drugih vjerovnika, no takova objava nije dostupna na e-oglasnoj.

Dokaz: Uvid u St-835/2016

Tužitelj nije dokazao postojanje tražbina čiji bi redoslijed namirenja bio poremećen razlučnim pravom stečajnih vjerovnika, ovdje tuženika, uvažajući pri tome i odredbe Zakona o zemljišnim knjigama i Stečajnog zakona, koje uređuju redoslijed naplate tražbina založnih vjerovnika.

Stoga, krajnji rezultat pobijanja pravne radnje obuhvaćene tužbom, pod pretpostavkom da je tužitelj uopće ovlašten istu pobijati kako je to određeno tužbenim zahtjevom, ne bi dovelo do poremećaja odnosno nemogućnosti vjerovnika da se iz predmetne imovine naplate.

Tužbom za pobijanje dužnikovih pravnih radnji, tzv. Paulijanskom tužbom, pobijaju se pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika). Poboynim radnjama ne naplaćuju se vjerovnici koji se nalaze u redoslijedu naplate već se taj redoslijed zaobilazi, čime se oštećuju svi vjerovnici koji su prije bili u redoslijedu naplate.

Da bi do pobijanja pravnih radnji u stečajnom postupku, koje su poduzete u određenom vremenskom periodu prije pokretanja stečajnog postupka potrebno je kumulativno ispunjenje općih pretpostavki propisane odredbom članka 198. Stečajnog zakon te postojanje i ispunjenje jedne ili više posebnih pretpostavki.

Prema tome, opće pretpostavke pobijanja koje moraju biti ispunjene su: a) otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom; b) prije (uz određene iznimke i nakon) otvaranja stečajnog postupka poduzeta je pravna radnja koja može biti predmet pobijanja; c) pobijana radnja dovela je do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika i d) krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja vjerovnika.

No pored općih pretpostavki, tužitelj je dužan dokazati i postojanje odnosno ispunjenje pretpostavki propisanih za svaku, konkretno uređenu tužbu za pobijanje dužnikovih pravnih radnji.

U konkretnom slučaju, tužitelj je podnio tužbu za pobijanje dužnikovih pravnih radnji, čije su pretpostavke za podnošenje uređene odredbom članka 202. Stečajnog zakona, a koja odredba propisuje da se može pobijati pravna radnja koju je dužnik poduzeo u posljednjih deset godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike može se pobijati ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru pretpostavlja se ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici. Odredbom stavka 2. tog članka određeno je da će se smatrati da je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

Dokazivanje navedenog konstitutivnog elementa odnosno pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji, ključno je, u ovoj pravnoj stvari, jer od dokazivanje postojanje namjere oštećenja zavisi osnovanost istaknutih tužbenih zahtjeva.

Teret dokazivanja ovih činjenica je na tužitelju, no tužitelj nije ponudio niti dovoljno činjenica niti dokaznih sredstava iz kojih bi sud mogao izvesti zaključak o tome da je navedena pretpostavka ispunjena. U navedenom dijelu, tuženici pridržavaju pravo naknadno se očitovati na navode tužitelja.

Prije svega, pogrešan je zaključak tužitelja, činjenično opisan u točki III historijata tužbe. Prema stavu tužitelja, založno pravo, ovršno zasnovano za korist Republike Hrvatske, ukazivalo je da je stečajni dužnik bio zadužen, a to da je tuženicima trebalo biti poznato tuženicima kao kasnije upisanim založnim vjerovnicima.

Tako tužitelj u tužbi navodi da je u trenutku potpisivanja predmetnog Ugovora o pozajmici sklopljenog dana 25.08.2010.godine kao i u vrijeme podnošenja zemljišnoknjižnom sudu prijedloga radi predbilježbe založnog prava stečajni dužnik je imao i druge vjerovnike čija potraživanja su bila dospjela, a vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Pazin je je u to vrijeme već imao uknjiženo pravo zaloga radi osiguranja novčane tražbine pod brojem Z-3938/10 zaprimljenim dana 10.08.2010.godine, a temeljem Rješenja o osiguranju Općinskog suda u Puli pod posl.br. Ovr-67710-2 od 03.08.2010.godine.

Prije svega, tuženici spore da bi im, navedene okolnosti, bile poznate, jer su naznačene poslove povjerili, po njihovom shvaćanju stručnoj osobi, tj. osobi sa završenom pravnom naobrazbom. Unatoč tome, tek su, kod sklapanja Anexa ugovoru o pozajmici, kojim se regulirao novi rok vraćanja pozajmice, upozoreni, od strane odvjetnika, da je njihovo pravo zalogu tek predbilježeno, a ne uknjiženo. Tuženici su strani državljani koji se slabo služe hrvatskim jezikom, međutim treba cijeniti i okolnost da većini osoba nije poznata razlika između instituta predbilješke i uknjižbe založnog prava.

Nadalje, uvidom u povijesni izvadak iz zemljišne knjige, proizlazi da je Ministarstvo financija, Porezna uprava, Područni ured Pazin uknjižilo pravo zalogu radi osiguranja novčane tražbine Rješenjem Općinskog suda u Bujama, donesenim pod brojem Z-938/10 dana 11.02.2010, a ne Z-3938/10 kako to tužitelj pogrešno naznačuje i to za tražbinu u visini od 38.322,22 kuna.

Dokaz: Uvid u zemljišnu knjigu, uvid u aktivni i povijesni izvadak zemljišno knjižnog odjela u Bujama u z.k.ul. 2689 za k.o. Buje

Procijenjena vrijednost naznačenih nekretnina koje su, trenutno izloženi prodaji u stečajnom postupku putem FINA-e iznosi 4.482.108,26 kuna. U pozivu na sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi, nije naznačeno da je predmet prodaje suvlasnički dio nekretnina, ali je vjerojatno da je to upravo vrijednost suvlasničkog dijela tužitelja.

Dokaz: Poziv za sudjelovanje u elektroničkoj javnoj dražbi

Treba nadalje ukazati, da je prisilno zasnivanje založnog prava na nekretninama u suvlasništvu tužitelja, bilo upisano kao sporedno založno pravo, s obzirom da je glavni uložak osiguranja tražbine z.k.ul. 1283 za k.o. Savudrija.

Da su tuženici i znali za prisilno osiguranje Porezne uprave, a nisu, navedena okolnost ne bi upućivala ni na insolventnost ni na nelikvidnost trgovačkog društva, s obzirom na veličinu tražbine osigurane založnim pravom u razmjeru sa vrijednošću nekretnina, a posebice iz razloga, što bi se prvenstveno namirenje iz uknjiženog osiguranja provelo na dugoj nekretnini, upisanoj u k.o. Savudrija.

Prema tome, netočan je i nedokazan zaključak tužitelja da je, u vrijeme podnošenja prijedloga radi upisa predbilješke temeljem ugovora o pozajmici, stečajni dužnik bio prezađužen, a koja okolnost je učinjena vidljivom trećim

osobama trenutkom upisa iste u zemljišnim knjigama, te je stoga morala biti poznata ovdje kasnije upisanim založnim vjerovnicima Škorjanec Vladimiru i Škorjanec Marinšek Majdi u trenutku zaključenja predmetnog Ugovora o pozajmici od dana 25.08.2010.godine.

Nadalje, tužitelj time nije dokazao ključnu pretpostavku za pobijanje dužnikove pravne radnje, a koja bi se sastojala u okolnosti da je dužnik, pravni prednik tužitelja postupao s namjerom da ošteti svoje vjerovnike, kao i da su tuženici u vrijeme poduzimanja radnje znala za tu namjeru dužnika.

Tuženici su pozajmili vlastitu uštedevinu, i za istu tražili realno osiguranje zasnivanjem založnog prava na nekretnini, koje im je trebalo osigurati prvenstveni red namirenja tražbine. Tuženici su željeli osiguranje vlastite tražbine, a svakako nisu imali nikakvih primisli niti namjere oštetiti nikakve vjerovnike, ukoliko je istih i bilo. Također smatraju da ni sam dužnik, prihvaćajući uvjete tuženika, koji se nisu bitno razlikovali od uvjeta, primjerice poslovne banke glede osiguranja tražbine, postupao sa namjerom oštećenja vjerovnika. Teret dokaza svakako leži na tužitelju, a isti, barem zasad nije se pozvao na nikakve činjenice koje bi upućivale na takav zaključak niti pridonio nikakav dokaz.

Dokaz: saslušanje parničnih stranaka

Točka II tužbenog zahtjeva, u osnovi, predstavlja brisovnu tužbu, pa je sporno, da li je tužitelj ovlašten podnijeti takovu tužbu, a podredno, sporno je da li je brisovna tužba iz čl. 129. Zakona o zemljišnim knjigama (NN 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13, 60/13 i 108/17 dalje ZZK) podnesena u propisanom roku.

Tuženici ponavljaju da se, u konkretnoj pravnoj stvari, radi o obvezno pravnom zahtjevu, pa kondemnatorni dio može glasiti samo na izdavanje isprave podobne za brisanje, a ne može glasiti na „nalaganje brisanja“, jer bi za takav zahtjev trebalo rukovoditi propisima koji uređuju zemljišno knjižni postupak i utvrđenje da se radi o nevaljanom upisu, koji proizlazi iz nezakonitosti provedenog upisa, a ne pobojne radnje kao što je slučaj u konkretnoj parnici.

Nadalje, kako je predbilježba opravdana, ima smatrati da je založno pravo stečeno upravo sa danom zaprimanja prijedloga na temelju kojeg je provedena predbilježba, tj. dana 08.09.2010. godine. Računajući od tog datuma je svakako proteklo više od tri godine. Nadalje, protekao je i subjektivni rok za podnošenje brisovne tužbe, s obzirom da za dopuštenost brisovne tužbe moraju teći oba zakonska roka (subjektivni i objektivni).

Stoga, glede računanja rokova, na konkretni pravni odnos prvenstveno treba primijeniti odredbu članka 60. Zakona o zemljišnim knjigama, koja propisuje da predbilježba djeluje dok ne bude opravdana ili izbrisana. Opravdanjem se predbilježba pretvara u uknjižbu, s učinkom od časa kad je prijedlog za predbilježbu bio podnesen.

Prijedlog za predbilježbu zaprimljen je kod tadašnjeg Općinskog suda u Bujama, sada Općinski sud u Puli, zemljišno knjižni odjel u Bujama dana 08.09.2010. godine, pod poslovnim brojem Z-4365/10 pa je kasnijim opravdanjem predbilježbe ima smatrati da je založno pravo stečeno upravo sa danom zaprimanja prijedloga na temelju kojeg je provedena predbilježba, tj. dana 08.09.2010. godine.

Dokaz: uvid u Rješenje zemljišno- knjižnog suda kao u tekstu

Tužitelj bi bio ovlašten podnijeti tužbeni zahtjev u obliku i sadržaju kako ga je istakao isključivo u slučaju da je dokazao da je uknjižba u korist tuženika nevaljana i da po tom osnovu ima pravo na isticanje kondemnatorni tužbeni zahtjev nalažanja brisanja temeljem zakona.

Kod toga, tužitelj je dužan dokazati da tuženik nije bio u dobroj vjeri, u vrijeme zaključenja pravnog posla i podnošenja prijedloga za upis, ukoliko se tuženi brani da je pravo stekao kao pošten stjecatelj s povjerenjem u zemljišne knjige odnosno da je stjecatelj bio nepošten, jer se poštenje stjecatelja presumira. Tužitelj nije ukazao ni na jednu od navedenih okolnosti, a niti pridonio dokaze o eventualnom postojanju okolnosti koje isključuju zakonsku presumpciju.

Suprotno tome, tužitelj, vjerojatno, drži da je ovlašten podnijeti takav tužbeni zahtjev temeljem utvrđenja i pobijanja pravne radnje tuženika, a što je suprotno važećim propisima, odnosno, čini takav zahtjev neosnovanim.

Dokaz: uvid u z.k. izvadak

Tužitelj je pokrenuo ovaj parnični postupak, a pretpostavka je tuženika da nisu osigurana sredstva za pokriće troškova ovog parničnog postupka sukladno odredbama Stečajnog zakona, pa se predlaže da Naslovni sud pozove stečajnog upravitelja na pridonese dokaze o osiguranju sredstava za pokriće troškova ovog parničnog postupka.

Dokaz: očitovanje stečajnog upravitelja o rezervaciji sredstava

Tuženici nadalje, opreza radi, prigovaraju točki III tužbenog zahtjeva u dijelu u kojem se traži nadoknada parničnog postupka, a sve iz razloga, što je tužbu podnio stečajni upravitelj, koji je ujedno i odvjetnik, pa ukazuje da mu u navedenom dijelu ne pripada nagrada po OT već isključivo nadoknada plaćene sudske pristojbe i nadoknada troškova propisana Stečajnim zakonom.

Zaključno, tužitelj, po stavu tuženika, nije dokazao ni opće, ali ni posebne pretpostavke za pobijanje pravnog posla naznačenog u točki I petita tužbenog zahtjeva, pa se posljedično predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva u cijelosti, dok je točka 2. petita tužbenog zahtjeva prekoračen rok za podnošenje brisovne tužbe, a ukoliko se radi o drugom kondemnatornom tužbenom zahtjevu, tužba je nedopuštena i istu treba odbaciti, podredno, odbiti i u navedenom dijelu. Tuženici potražuju nadoknadu prouzročenog parničnog troška, prema popisu na kraju ovog odgovora na tužbu.

U Umagu, 01. kolovoza 2018. godine

Tuženici po punomoći

Odvjetnica - Avvocato
NADLIJA BENOLIC
Umag, Trgovačka 2a

Popis troška:

- sudska pristojba na odgovor na tužbu u iznosu od po uspjehu u parnici
- odvjetnička nagrada za odgovor na tužbu prema važećoj OT s uključenim PDV-om

kn 5.000,00

kn 10.787,50

Ukupno:

kn 15.787,50

P-97/18-7

Trgovački sud u Pazinu

Dršćevka 1

52 000 PAZIN

PRIMLJENO

23. 08. 2018

P 97/18

Tužitelj: SOLDI d.o.o., u stečaju, Buje, Trg J.B. Tita 7, OIB 98925119046, zastupan po stečajnom upravitelju Anti Gabelici, iz Splita, Rudera Boškovića 7/125

Tuženik: Adrijana Starčić, Portorož, Pot k izviri 7, R Slovenija, OIB 98627097111

Radi: pobijanja pravnih radnji

VPS: 50.000,00 €

ODGOVOR na TUŽBU

Tuženik ističe da je tužba neosnovana i predlaže, da se tužbeni zahtjev odbije i tužitelju naloži, da tuženiku nadoknadi parnični trošak sa zakonskom zateznom klamatom od donošenja presude do isplate.

1.

Tuženik ističe prigovor pasivne legitimacije u postupku pobijanja pravnih radnji jer u postupak nije uključen Merdita Djek kao ugovorna stranka prema ugovoru pod br. 1 tužbe. Tuženik takode daje prigovor na riješavanje predmeta pred Trgovačkim sudom, pošto tuženik nije pravna osoba, i suština pravne radnje nema nikakve veze sa poslovnom djelatnosti stečajnog dužnika.

2.

Pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika prema opći odredbi čl. 198 Stečajnog zakona uvažava se, kad se remeti pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini stečajni vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj.

Tužitelj u tužbi ne navodi nikakvih okolnosti iz kojih proizlazi, da se sa pobijanom pravnom radnjom u tom postupku remeti pravo na ujednačeno namirenje ili da je pojedini vjerovnik stavljen u povoljniji položaj.

Na osnovi uknjižbe založnog prava tuženik nema nikakvih prava do vjerovnika, koji je uknjižio založno pravo ispred njega.

3.

Tužitelj temelji tužbu na osnovi čl. 199 st.2 Stečajnog zakona što znači, da je pobojna pravna radnja, kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namiranje u skladu sa sadržanjem njegova prava, ako je poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka i ako je vjerovnik u vrijeme njezina poduzimanja da postoji nesposobnost za plaćenje ili da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka.

Iz navoda tužitelja pod br. III proizlazi, da je u vrijeme sklapanja ugovora radi uknjižbe založnog prava od 27.12.2016 bio pokrenut predhodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka.

Ta okolnost u vrijeme sklapanja ugovora tuženiku nije bila poznata.

Na osnovi vlasništva kat.č. 617/1k.o. Buje, poznate kao zgrada Digitron, sa strane tuženika nije bilo nikakvih okolnosti na sumnju, da postoji mogućnost nesposobnosti za plaćenje.

Naprotiv, procijena imanja SOLD0 d.o.o. te procjena nekretnine bila je garancija za pozajmicu. Tuženica je stranac i nije bilo razloga za sumnju, naprotiv, tuženica je njegovala povjerenje, jer je u postupku surađivao javni bilježnik i izdao je bilo sudsko rešenje o upisu tereta na imanju sada stečajnog dužnika, a sa drugim okolnostima nije bila informirana.

4.

Tuženiku nisu bile poznate nepodmirene obaveze SOLD0 d.o.o.. Iz navoda u tužbi proizlazi, da su bile nepodmirene obaveze na dan 1.9.2015 181.095,84 kn. To znači cca 25.000,00 €. U odnosu na procjenu zgrade Digitron obaveza SOLD0 d.o.o. bila je zanemarljiva. O blokadi računa od 2464 dana tuženiku nije poznato ništa.

Tuženiku je bilo iz navoda direktora poznato, da društvo SOLD0 d.o.o. nije obavljalo nikakvih radnji i prema navodima direktora nije primalo nikakvih obaveza. Prema navodima direktora interes je bilo, da se zgrada Digitron proda i društvo likvidira.

5.

Tuženiku kod sklapanja ugovora nije bilo poznato, da je podnesen prijedlog za pokretanje stečajnog postupka. Tuženik takođe nije imao razloga za sumnju, da bi ugovor bio nevažeć, kad je ugovor potvrdio javni bilježnik in sud izdao rješenje o uknjižbi založnog prava.

6.

Tuženiku nije bilo poznato, da sa uknjižbom založnog prava može oštetiti prava drugih vjerovnika. Naprotiv. Vjerovnici stečajnog dužnika su bili suglasni, da je stečajni postupak štetan za njihova potraživanja i pripremni su bili, da podmire dug i da se postupak obustavi.

Stečajni postupak, koji nije u interesu vjerovnika sa većim djelom potraživanja remeti pravo vjerovnika, a radnja tuženika ne utiče ne njihova prava, pošto su njihova založna prava uknjižena izpred založnog prava tuženika.

Vrijednost imovine društva Soldo, d.o.o. značajno premašuje i garantira saniranje svih dugova, a da ne dolazi do dogovora, su očito interesi nekoga trećeg, ako sud u stečajnom postupku ne dozvoljava odnosno ne omogućava, da zainteresirani vjerovnici likvidiraju dugove do vjerovnika, koji je podnio prijedlog za otvaranje stečajnog postupka. Tu se ne radi o formalističkoj upotrebi prava, nego o poštenom odnosno nepoštenom ostvarivanju prava. Radi se o zlouporabi propisa, a uz to ne sme se zanemariti, da su većinski vjerovnici stranci.

7.

Tuženik je uvjeren, da tužitelj nema nikakve pravne osnove za zahtjev za brisanje prava zaloga na nekretninama kat.č. 562/14, kat.č. 563/2, čest.zgr. 617/1 i čest.zgr 617/2 k.o. Buje većem od njegovog suvlastničkog djela.

8.

Tuženik predlaže, da se u postupu izvode sljedeći dokazi:

- saslušanje tuženika
- saslušanje svjedoka: Merdita Djek, Škorjanec Marinšek Majda, Škorjanec Vladimir, Mahnič Marij,
- vještačenje zbog procjene imanja stečajnog dužnika

Adrijana Starčič

Portorož, 24.8.2018.